

Contraste

Adina Speranta

casa închisă în globul de sticlă
amintește de
cântecul repetat al unui patefon stricat
sunetul papucilor pe mozaicul învechit
mirosul roșiilor coapte

aceste amintiri
s-au scuturat de tăcere

un scaun vechi scârțâie a protest
în stradă lumini fluorescente
străpung întunericul
mișcându-se cadent
oamenii unui azi rece
privesc mașinal repetat inutil
nu văd
nu aud
deși strigă
fiecare cu strigătul lui
cu pașii lui
cu amintirile lui
un amestec neomogenizat
de strigăte scrise
pe ecranul alb al unui telefon

în colț
seara mângâie
un cerșetor adormit

Adina V.

13.08.2018